

her i Salen. Jeg tror ikke, at der til disse knytter sig nogen meget stor Interesse. Jeg tror at turde sige, at det Parti, Socialdemokratiet, som det ærede Medlem der omtalte, endnu ingenlunde, som det ogsaa adskillige Gange er kommet til Udtryk fra Partiets Side, har taget sit Standpunkt til, hvorledes det vil stille sig overfor de forekellige Forslag, der kommer til at foreligge. Det er mit Indtryk, at Socialdemokratiet vil handle, som det har gjort før, og som politiske Partier i det hele taget i ikke ringe Grad kommer til, nemlig under Hensyn til den politiske Situation og de politiske Muligheder, der findes i det Øjeblik, Afgørelsen skal træffes. Og den Opfattelse, jeg her har givet Udtryk, var denne, at hvis man fra Regeringens og Partiet Venstres Side vilde slutte sig til Forslag af lignende Karakter som dem, der er anbefalet af det radikale Venstre, vilde der være Betingelser for at samle ikke blot de to Partier, men ogsaa Socialdemokratiet om saadanne Forslag og derigennem at skabe det fornødne store Flertal baade i denne Sal, i det andet høje Ting og i Befolkningen. Jeg tror, at denne Mulighed foreligger, og det afgørende Spørgsmaal er nu at komme til Klarhed over, hvad Venstre vil. Og jeg for mit Vedkommende tror, at hvis det ærede Medlem, der nu havde Ordet — i Stedet for at hengive sig til denne, jeg tør maaske sige, lille Polemik med Oplæsning af udplukkede Aviscitater, hvoraf jeg tror, at ethvert Medlem i denne Sal til enhver Tid har tilstrækkeligt til Raadighed fra talrige Valgbøger til at kunne tilbringe megen Tid med dem —, vilde forene sine Bestræbelser med mine i en Opfordring til Regeringen om snart at tage en Beslutning, der kan danne Grundlaget for en virkelig Forhandling om denne Sag, da vilde han tjene Sagens Løsning bedst.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Det ærede Medlem, der fra sin Ministertid sidder inde med en Del Erfaring i Retning af at udstede Dementier, har nu dementeret „Social-Demokraten“s Artikel paa dette Punkt, men det vilde være interessant at høre, hvad nogle af de tilstedeværende Socialdemokrater i Øjeblikket mener om det Spørgsmaal. Det vilde ogsaa være en Maade at fremme denne Sag paa.

Chr. Hansen: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, der har været ført mel-

lem de to sidste ærede Talere. Jeg vil kun berøre nogle lokale Spørgsmaal, men inden jeg gaar over til de Spørgsmaal, for hvis Skyld jeg har bedt om Ordet, vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Aksel Jensen, som forleden Dag her fra Talerstolen rettede nogle Spørgsmaal til mit Parti. Det ærede Medlem rettede en Henstilling til de socialdemokratiske Bagerier, Bryggerier og lignende om at bruge dansk Rug. Det ærede Medlem udtalte, at der ingen Grund var for Socialdemokratiet til at staa og raabe højt op om, at man skal bruge den Vare, som produceres her i Landet, naar vi selv bruger amerikansk Rug til det Mel, hvoraf vi bager vort Brød. Han henstillede til os at undersøge den Sag og bad os om at vise Eksemplet ved her at bruge det danske Produkt; særlig nu, da det kneb for Landmændene, var der god Grund til at bruge vort eget Korn. Jeg skal indskrænke mig til at svare for de Virksomheder, som jeg har at gøre med. Jeg skal først sige, at de fleste af Arbejdernes Bagerier har ikke Mølleri, og derfor er det meget vanskeligt for dem at kontrollere, om de faar noget amerikansk Rugmel mellem det danske. Men jeg indrømmer for øvrigt, at i det Foretagende, jeg har med at gøre, Arbejdernes Fællesbageri har i København, bruger vi noget amerikansk Rug, ikke fordi vi har Lyst dertil, men fordi Forholdene har tvunget os til det.

Det var jo saaledes, at da Kornloven ophørte den 1. August, blev Kornet Genstand for fri Handel, og ingen vidste, hvordan den danske Høst vilde blive, eller hvornaar Kornet af den nye Høst kom frem. Vi var derfor nødt til at sikre os, og da Staten laa inde med 100 000 Tdr. amerikansk Rug, købte vi ligesom alle andre noget af denne Rug og betalte en meget høj Pris derfor; vi har gennemgaaende betalt en halv Snes Kroner mere for den, end hvad vi i Øjeblikket kan købe dansk Rug for paa Markedet. Men jeg antager, det ærede Medlem ikke har noget imod, at vi opbruger denne Rug; det er jo Statskassen, der har faaet Pengene for Rugen, og disse Penge hjælper ogsaa lidt paa Kornlovens Underskud, idet der jo derved gaar 1 Mill. Kr. mere ind i Statskassen, end der vilde gaa ind, hvis Rugen skulde sælges til den nuværende Pris. Dette dyre Køb bevirker, at Brøddriserne bliver højere, end de vilde blive, hvis vi udelukkende brugte dansk Rug, der var købt til Dagsnotering; men vi maa jo se at faa vore Penge ind igen. Men ellers billiger jeg fuldt ud, at der bruges dansk Rug; den danske Rug giver ogsaa et godt